

Aan: het college van B&W van de gemeente Groningen
Betreft: vragen ex art. 42 RvO inzake tijdelijk gebruik Suikerunieterrein
Groningen, 5 maart 2013

Geacht college,

In de raadsvergadering van afgelopen januari zijn een groot aantal grondexploitaties herzien. Daarbij is uitvoerig gesproken over het tijdelijke gebruik van braakliggende gronden. GroenLinks, ChristenUnie en PvdA dienden hierover een motie in die door negen van de tien raadsfracties werd ondersteund. Wethouder Roeland van der Schaaf sprak uit de diverse ideeën die werden geopperd – een energielandschap bij Meerstad, stadslandbouw, ‘ground funding’ – buitengewoon goed te vinden en daar echt veel meer aan te willen doen. Wethouder Joost van Keulen zag de motie als een steun in de rug: “We zijn als college bereid om heel veel dingen mogelijk te maken hier in de stad. We zijn ook bereid om over alle initiatieven mee te denken”.

Een heel ander beeld stijgt op uit het artikel dat maandag 5 maart in het Dagblad van het Noorden werd gepubliceerd. Onder de kop ‘Inzenders haken af’ vertellen diverse winnaars van de prijsvraag ‘De Campagne’ over het tijdelijke gebruik van het Suikerunieterrein hun aanvankelijke enthousiasme snel te zijn kwijtgeraakt. Ze zijn moe van het overleg met de gemeenteambtenaren vanwege alle mitsen en maren die worden opgeworpen. Er worden zoveel eisen en voorwaarden gesteld aan de mooie plannen van de initiatiefnemers dat er in de praktijk helemaal niets van de grond komt.

GroenLinks is hierover ernstig teleurgesteld. In plaats van dat initiatiefnemers daadwerkelijk worden geholpen wordt er vooral gezocht naar redenen waarom het misschien niet zou lukken. Wat blijft er zo over van de mooie woorden uit het Prinsenhofakkoord, waarin het college nadrukkelijk de verbinding zegt te willen zoeken met de stad en open te staan voor ideeën van buitenaf? Is dit de praktijk van de nieuwe openheid? Op zaterdag 16 februari stond er in de Volkskrant een interview met Maarten van Poelgeest, GroenLinkswethouder van Ruimtelijke Ordening van Amsterdam, die de afgelopen jaren heeft laten zien hoe het ook kan. Hij heeft zich door zijn inspanningen voor tijdelijk grondgebruik de bijnaam ‘makelaar voor tegendraadse types’ verworven. Wij gunnen wethouder Roeland van der Schaaf van harte een vergelijkbare eer en zouden hem de suggestie willen meegeven om eens te bellen met zijn ambtgenoot.

Naar aanleiding van het bovenstaande heeft GroenLinks de volgende vragen:

- 1) Herkent het college het beeld dat wordt geschetst in het Dagblad van het Noorden waarbij initiatiefnemers met ideeën voor het tijdelijk gebruik van braakliggende gronden eerder worden afgeschrikt dan gestimuleerd? Zo nee, waarom denkt het college dan dat de een na de ander afhaakt? Graag uitgebreide argumentatie.
- 2) Ziet het college, gezien het beeld dat naar voren komt in het krantenartikel, de wijze waarop met initiatiefnemers wordt omgegaan bij ‘De Campagne’ voor het Suikerunieterrein als een voorbeeld van de in het prinsenhofakkoord voorgenomen werkwijze, waarbij de oplossing van vraagstukken bereikt wordt in een “gemeenschappelijke zoektocht” met de Stad en “doormiddel van samenwerking en co-creatie”?
- 3) Welke maatregelen gaat het college voor het Suikerunieterrein – maar ook in andere gevallen – nemen om de positieve woorden over (tijdelijke) invulling van braakliggende gronden om te zetten in daden?

Namens de gemeenteraadsfractie van GroenLinks
Benni Leemhuis